

Franz Thorbecke: Afrika. Erster Teil; Allgemeine Übersicht. (19 × 13 cm., 124 S., 29 Kort og 30 Billeder). Ferdinand Hirt, Breslau 1929.

Denne almindelige, regionalgeografiske Oversigt er anlagt som første Del af et Værk i 4 Bind, hvoraf Nr. 2, 3 og 4 kommer til at omfatte henholdsvis Nordafrika med Sahara, det øvrige tropiske Afrika og det ikke-tropiske Sydafrika.

Arbejdet er et typisk Eksempel paa den Omlæggelse af den regionalgeografiske Methodik, som i de sidste Aar er bleven forsøgt saavel af tysk som af fransk Videnskab, og hvis karakteristiske Tendens er en Reaktion mod det skematiske System, der har fundet sit mest konsekvente Udtryk i Hettners „Grundzüge der Länderkunde“. Da Fremstillingen i første Række tager Sigte paa en Redegørelse for de anthropogeografiske Forhold, er den fysiske Geografi og specielt Morfologien noget stedmoderligt behandlet, men dette afhjælpes maaske gennem de senere Bind. Den velskrevne Tekst er ledsaget af et godt Billedmateriale og talrige Kort, hvoraf en Del er originale, derimod findes ingen Tabeller og Kurver, hvilket — navnlig ved Behandlingen af de klimatiske og de økonomiske Forhold — i nogen Grad savnes. I Litteraturlisten opføres de vigtigste af de nyere tyske Værker vedrørende Afrika, enkelte engelske; men ingen franske. Hist og her bemærker man bag den geografiske Fremstilling visse politiske Tendenser, der munder ud i Kravet om en Genoptagelse af den tidligere tyske koloniale Virksomhed i Afrika.

Niels Nielsen.

Erland Nordenskiöld: Indianerna på Panamanäset. (17 × 25 cm., 282 sider, 174 illustr. i teksten, 5 farvetavler, 1 kært). Åhlén & Åkerlund. Stockholm 1928.

Under ovenstående titel giver den berømte Indianer-forsker en populær skildring af sin sidste ekspedition, som han foretog til Panamá og Colombia 1927 sammen med sin hustru, sin ældste søn og fil. dr. Sigvald Linné.

Efter en række interessante, arkæologiske undersøgelser på Perle Øerne gik ekspeditionen, der rådede over sin egen motorbåd, „på strandhugst“, som forf. kalder det, på Colombias kyst mod Stillehavet. Det er en kyst, „som mange har rejst forbi, men hvor få er blevet“. Grunden hertil er tydelig nok, et usundt klima og uigennemtrængelige urskove har forenet sig om at gøre den så lidet tiltrækkende for mennesker som vel muligt; kun få hvide har i tidens løb slået sig ned her, og selv for Indianerne har naturen virket afskrækkende: de højt kultiverede folkeslag, som på opdagelsens tid levede